

PROTOKOLLAT

med tilkendegivelse af 13. september 2018

i

faglig voldgiftssag (FV2018.0042):

Fagligt Fælles Forbund

(forhandlingssekretær Hans Daugaard)

mod

DI Overenskomst I

for

Magnus Olesen A/S

(advokat Sabine Buhl Valentiner)

Der er under denne sag tvist om fortolkningen af § 19, stk. 1, litra a, i Træ- og Møbeloverenskomsten, som giver medarbejdere med mere end 6 måneders anciennitet ret til sygeløn i indtil 9 uger. Tvisten angår, om en medarbejder, der på tidspunktet for sygdommens start ikke har seks måneders anciennitet, men som opnår 6 måneders anciennitet under sygdomsforløbet, har krav på sygeløn efter overenskomsten fra dette tidspunkt og i den resterende del af de 9 uger regnet fra sygdommens indtræden.

Da der ikke har kunnet opnås enighed mellem parterne, er sagen indbragt for denne voldgiftsret bestående af forhandlingssekretær Jannie Andersen og forhandlingssekretær Morten Silo-Bøjstrup, begge udpeget af klager, vicedirektør Anders Søndergaard Larsen og seniorchefkonsulent, advokat Lars Bruhn, begge udpeget af indklagede, samt som opmand højesteretsdommer Lene Pagter Kristensen.

Sagen blev forhandlet den 13. september 2018, hvor klager var repræsenteret ved forhandlingssekretær Hans Daugaard og indklagede ved advokat Sabine Buhl Valentiner.

Klager nedlagde påstand om, at indklagede skal tilpligtes at anerkende, at en medarbejder, der opnår 6 måneders anciennitet efter opstået sygdom, har ret til overenskomstmæssig sygebetaling i indtil 9 uger – den resterende del af 9 uger regnet fra sygdommens start – fra tidspunktet for opnåelse af 6 måneders anciennitet.

Indklagede nedlagde påstand om frifindelse.

Der blev afgivet forklaring af forhandlingssekretær A, chefkonsulent B og chefkonsulent C, hvorpå sagen blev procederet.

Der blev ikke opnået flertal for en afgørelse blandt de af parterne valgte medlemmer, og afgørelsen blev herefter overladt til opmanden, som fremkom med følgende

Tilkendegivelse:

Overenskomstgrundlaget m.v.

Regler om løn under sygdom blev første gang introduceret i et større antal overenskomster i 1993. I Industriens Overenskomst indgået mellem DI og CO-industri, som blev indgået først, blev således som § 23 indsat en bestemmelse om tilskadekomst/sygdom, hvori stk. 3 bl.a. var sålydende:

”Til arbejdere, der har krav på opsigelsesvarsel, yder arbejdsgiveren i indtil 2 uger ved rettidig anmeldt og dokumenteret sygdom en betaling svarende til den pågældendes gennemsnitsfortjeneste fra sidst afsluttede kvartal.

Beløbet indeholder den ved lovgivningen fastsatte maksimale dagpengesats. ...”

Det fulgte af § 25, stk. 6, i samme overenskomst, at arbejderne opnåede krav på opsigelsesvarsel efter 9 måneders beskæftigelse.

I Træets Overenskomst fra 1993 indgået mellem DI, Træindustriforbundet i Danmark og Snedker- og Tømrerforbundet i Danmark blev § 18 og § 19 i kapitel D om ”Dagpenge, sygdom, ulykke, fødsel, forsørgertabsydelse” bl.a. formuleret således:

”§ 18. Dagpenge

Dagpenge ved sygdom, ulykke og fødsel ydes i henhold til lov nr. 262 af 7. juni 1972 om dagpenge.

§ 19. Sygdom

Stk. 1. Til arbejdere med mere end 9 måneders anciennitet yder arbejdsgiveren i indtil 2 uger ved rettidig anmeldt og dokumenteret sygdom en betaling svarende til den pågældendes personlige timeløn. Beløbet indeholder den ved lovgivningen fastsatte maksimale dagpengesats. ...”

I det mæglingforslag, som forligsmanden efter forhandlinger med DA og LO udarbejdede den 27. marts 1993, og som resulterede i en fornyelse af de kollektive overenskomster inden for størstedelen af den private sektor, hedder det i afsnit C bl.a.:

”I de overenskomstforhold, hvor der ikke er opnået enighed, bliver følgende gældende:

Fællesbestemmelser

...

III

Løn under sygdom og tilskadekomst

På overenskomstområder, hvor der har været rejst krav om løn under sygdom, gælder følgende:

1. Arbejdsgiveren betaler løn under sygdom og tilskadekomst til ansatte, der har været uafbrudt beskæftiget i den pågældende virksomhed i mindst 9 måneder. Den ansatte skal opfylde betingelserne for ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren i medfør af sygedagpengelovens regler. Ancienniteten i virksomheden anses ikke for afbrudt under
 - sygdom (i op til 3 måneder)
- ...
2. Sygeløn til ansatte ydes af arbejdsgiveren i indtil 14 dage, regnet fra 1. hele fraværsdag. ...
3. Sygelønnen består af det berettigede sygedagpengebeløb suppleret op til fuld løn, dog maksimalt ...”

I Industriens Overenskomst fra 1995 flyttedes bestemmelsen om løn under tilskadekomst/sygdom til § 28. Betingelsen om, at der skulle være opnået krav på opsigelsesvarsel, blev ændret til et krav om 9 måneders anciennitet, og for sygdom, der indtrådte efter den 1. marts 1996, blev fastsat følgende, jf. § 28, stk. 5:

”Til arbejdere, der har 9 måneders anciennitet på virksomheden, yder arbejdsgiveren i indtil 4 uger fra første hele fraværsdag, ved rettidig anmeldt og dokumenteret sygdom, en betaling svarende til det indtægtstab den pågældende har lidt. ...”

I Træets Overenskomst fra 1995 indgået mellem DI, Træindustriforbundet i Danmark og Snedker- og Tømrerforbundet i Danmark fik § 18 og § 19 bl.a. følgende ordlyd:

”§ 18. Dagpenge - barselsorlov

Stk. 1. Dagpenge ved sygdom, ulykke og fødsel ydes i henhold til lov nr. 262 af 7. juni 1972 om dagpenge.

Stk. 2. Med virkning fra 1. marts 1997 udbetaler arbejdsgiveren til arbejdere, der på fødselstidspunktet har 9 måneders anciennitet, løn under barsel/adoption (”barselsorlov”) i indtil 14 uger.

...

§ 19. Sygdom

Stk. 1. Til arbejdere med mere end 9 måneders anciennitet yder arbejdsgiveren i indtil 2 uger (fra og med 1. marts 1996 ændret til 4 uger) ved rettidig anmeldt og dokumenteret sygdom en betaling svarende til det indtægtstab den pågældende har lidt, ...

Sygeløn ydes for den første fraværsdag uanset om dette er en hel eller delvis fraværsdag.”

Den 27. januar 2003 blev der mellem DI og CO-industri afholdt et organisationsudvalgsmøde, som bl.a. omhandlede en sag, som var blevet indbragt af Kvindeligt Arbejderforbund (nu 3F) vedrørende en medarbejders ret til betaling under sygdom. I referatet fra mødet er bl.a. anført følgende:

”Der er enighed om, at det er en forudsætning for betaling af fuld løn under sygdom, at de 9 måneders anciennitet er opnået inden sygdommens indtræden.”

Bestemmelsen om løn under sygdom/tilskadekomst findes i Industriens Overenskomsten i dag i § 29, hvori stk. 1 bl.a. er sålydende:

”Til medarbejdere med 6 måneders anciennitet på virksomheden yder arbejdsgiveren i indtil 5 uger fra første hele fraværsdag, ved rettidigt anmeldt og dokumenteret sygdom, en betaling svarende til det indtægtstab, den pågældende har lidt. Se anm.

Efter 5 ugers sygdom yder arbejdsgiveren i yderligere maksimalt 4 uger fuld løn eksklusive genetillæg.

Beløbene indeholder den ved lovgivningen fastsatte maksimale dagpengesats.”

Den gældende Træ- og Møbeloverenskomst indgået mellem DI og 3F indeholder i kapitel D om ”Dagpenge, sygdom, ulykke, fødsel, forsørgertabsydelse” bl.a. følgende bestemmelser:

”Dagpenge ved sygdom, ulykke og fødsel ydes i henhold til lov nr. 262 af 7. juni 1972 om dagpenge.

§ 18. Dagpenge - barselsorlov

Stk. 1. Arbejdsgiveren udbetaler til medarbejderen, der på det forventede fødselstidspunkt har 9 måneders anciennitet, løn under fravær på grund af barsel ...

...

§ 19. Sygdom

Stk. 1. Sygeløn

- a) Til medarbejdere med mere end 6 måneders anciennitet yder arbejdsgiveren indtil 9 uger ved rettidig anmeldt og dokumenteret sygdom en betaling svarende til det indtægststab den pågældende har lidt, ...
- b) ...
- c) Sygeløn ydes for den første fraværsdag uanset om dette er en hel eller delvis fraværsdag.”

Parternes argumentation

Klager har anført navnlig, at sagen alene angår fortolkningen af Træ- og Møbeloverenskomsten, og at den skal afgøres uden skelen til Industriens Overenskomst, som er indgået mellem andre parter, og uafhængigt af, hvad der fremgår af sygedagpengeloven.

Det følger af ordlyden af overenskomstens § 19, stk. 1, litra a, at en medarbejder med mere end 6 måneders anciennitet har ret til sygeløn. Anciennitet optjenes ifølge fast arbejdsretlig praksis også under lovligt fravær, jf. herved også overenskomstens § 40. En medarbejder, som under sit sygefravær opnår 6 måneders anciennitet, har derfor efter ordlyden af § 19, stk. 1, litra a, herefter ret til sygeløn for den resterende del af de 9 uger.

Situationen i den foreliggende sag er helt parallel med situationen i en sag inden for Elektrikeroverenskomsten, som blev behandlet ved faglig voldgift og afgjort til fordel for den ansatte ved opmandens tilkendegivelse af 1. maj 2003. Den foreliggende sag må afgøres på samme måde. Til støtte herfor taler også, at parterne i overenskomstens § 18 om barselsorlov har fundet behov for at fiksere anciennitetskravet til et præcist angivet tidspunkt. Når det samme ikke er sket i § 19, skaber det en formodning for, at der ikke har været tilsigtet samme retsstilling. Bestemmelsen i § 19, stk. 1, litra c, må antages at være indsat med det formål at sikre, at det ikke gør nogen forskel for 9 ugers fritstems beregning, om første fraværsdag er en hel eller en delvis fraværsdag, og denne bestemmelse kan derfor ikke i sig selv tillægges nogen betydning.

Indklagede har anført navnlig, at ordlyden af overenskomstens § 19, stk. 1, litra a, må sammenholdes med ordlyden af litra c, hvorefter sygeløn ydes for den første fraværsdag. Dette taler klart imod klagers fortolkning, men støtter indklagedes fortolkning, hvorefter der kun ydes sygeløn, hvis første fraværsdag ligger efter, at anciennitetskravet er opfyldt.

Til støtte for indklagedes opfattelse taler endvidere, at Industriens Overenskomst siden 1993, hvor retten til betaling under sygdom blev indført, har været den toneangivende overenskomst, der har fastsat rettigheder for medarbejderne på det private område. Overenskomstparterne i Træ- og Møbeloverenskomsten (tidligere Træets Overenskomst) har løbende ændret retten til betaling under sygdom, således at medarbejdere omfattet af Træ- og Møbeloverenskomsten er undergivet samme betingelser for at oppebære betaling under sygdom som medarbejdere omfattet af Industriens Overenskomst. Der er imidlertid under Industriens Overenskomst enighed mellem overenskomstparterne DI og CO-industri (hvor 3F er medlem) om, at det er en forudsætning for betaling af fuld løn under sygdom, at de 6 måneders anciennitet er opnået inden sygdommens indtræden. At dette også har været overenskomstparternes intention på træets område, støttes af, at træoverenskomstens kapitel D indledes med at henvise til, at dagpenge ved sygdom ydes i henhold til dagpengeloven. Hensigten hermed må således være, at kapitlets bestemmelser skal fortolkes under hensyntagen til sygedagpengelovens bestemmelser, og efter sygedagpengelovens § 30, stk. 2, forudsætter retten til sygedagpenge, at beskæftigelseskravet er opfyldt inden sygefraværet.

Den opmandstilkendegivelse fra 2003, som klager påberåber sig, kan ikke anvendes som præjudikat, da den angik en overenskomstbestemmelse fra et andet område, som havde en helt anden formulering.

Arbejdsgiversiden har i mange år fortolket overenskomstens § 19 på den måde, at beskæftigelseskravet skal være opfyldt forinden sygefraværet, for at den ansatte har krav på sygeløn. 3F har ikke protesteret herimod, hvilket i sig selv taler for, at bestemmelsen skal fortolkes som hævdet af indklagede, hvilket da også svarer til den praksis, som følges inden for de fleste andre overenskomster.

Opmandens begrundelse og konklusion

Efter § 19, stk. 1, litra a, i Træ- og Møbeloverenskomsten skal arbejdsgiveren ved rettidigt anmeldt og dokumenteret sygdom yde sygeløn i indtil 9 uger til arbejdere med mere end 6 måneders anciennitet. Bestemmelsen fastslår ikke, hvornår ancienniteten på 6 måneder skal være opnået, men det fremgår af § 19, stk. 1, litra c, at sygeløn skal ydes for den første fraværsdag, uanset dette er en hel eller delvis fraværsdag. Da sygeløn efter § 19, stk. 1, litra a, kun kan ydes til arbejdere med mere end 6 måneders anciennitet, og da sygeløn efter § 19, stk. 1, litra c, skal ydes for den første fraværsdag, må bestemmelserne fortolkes således, at det er en forudsætning for at oppebære sygeløn, at de 6 måneders anciennitet er opnået inden sygdommens indtræden. Til støtte herfor taler også, at dette er bedst stemmende med praksis på andre overenskomstområder, herunder Industriens Overenskomst, at det harmonerer med betingelserne efter sygedagpengeloven, hvilken lov der er henvist til i indledningen til overenskomstens kapitel D om ”dagpenge, sygdom, ulykke, fødsel, forsørgertabsydelse”, at virksomhederne ifølge indklagedes oplysninger fast gennem årene er blevet rådgivet om, at betaling af løn under sygdom forudsætter, at anciennitetskravet er opfyldt inden sygdommens

indtræden, samt *at* der ikke er oplyst eksempler på virksomheder under Træ- og Møbeloverenskomsten, som har udbetalt sygeløn, uden at denne betingelse har været opfyldt.

Opmanden tilkendegav på den anførte baggrund, at en kendelse i sagen vil falde ud til, at indklagedes frifindelsespåstand vil blive taget til følge.

Parterne var enige om at tage denne tilkendegivelse til efterretning med samme virkning som en kendelse i sagen. Der var endvidere enighed om, at hver af parterne bærer egne omkostninger ved sagens behandling og halvdelen af udgiften til opmanden.

Sagen sluttet.

København, den 20. september 2018

Lene Pagter Kristensen